

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Constantin Gurschi,
Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 aprilie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Cojocari Viorel,

*Termenul de examinare a cauzei
în recurs: 04 iunie - 03 iulie 2013.*

C O N S T A T Ă :

1. Prin ordonanța din 06 martie 2013, Prim-adjunctul Procurorului General, Andrei Pîntea, a anulat ordonanța din 18 octombrie 2012, privind încetarea urmăririi penale în cauza nr. 2009128011, emisă de procurorul în Procuratura mun. Bălți, Leonid Gagiuc, cu reluarea urmăririi penale, și a ordonanței Procurorului mun. Bălți, Viorel Tureac din 29 noiembrie 2012, de respingere a plîngerii cet. V. Moraru împotriva ordonanței de încetare a urmăririi penale din 18 octombrie 2012, cu expedierea cauzei penale la Procuratura mun. Bălți pentru organizarea conducerii urmăririi penale în continuare.

În partea descriptivă a ordonanței nominalizate este menționat că urmărirea penală în cauza dată a fost pornită de către Procuratura raionului Drochia la 12.02.2009, în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, în temeiul bănuielii rezonabile cu

privire la falsificarea certificatului nr. 5362 din 15.06.2007, eliberat din numele Comisarului raionului Drochia, V. Cojocari, care a fost prezentat în cadrul procesului civil de către reprezentantul SRL „Brutgrup”, L. Ababei.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Bălți, Leonid Gagiu, din 18.10.2012, s-a dispus încetarea urmării penale din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Verificînd argumentele petiționarului invocate în plîngere, în corelație cu circumstanțele de jure și de facto ale cazului, s-a constatat că acestea sunt întemeiate, iar decizia din 18.10.2012 privind încetarea urmării penale în cauza nr.2009128011 și decizia din 29.11.2012 de respingere a plîngerii cet. V. Moraru, sunt neîntemeiate, neexistînd în fapt cauzele care au determinat luarea acestor măsuri și, respectiv, în scopul reparării acestor erori de drept, se impune anularea lor.

2. Avocatul Ion Vizdoga a depus plîngere la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, solicitînd anularea ordonanței Prim-adjunctului Procurorului General, Andrei Pîntea, din 06 martie 2013.

El a relatat că ordonanța contestată a fost emisă în contradicție cu prevederile art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 7 alin. (2) Cod penal și art. 4, Protocolul 7 al CEDO, care garantează dreptul persoanei de a nu fi urmărită de către organele de drept ale statului pentru una și aceeași faptă de două sau mai multe ori.

3. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, din 12 aprilie 2013, s-a dispus admiterea plîngerii înaintate, declararea nulă a ordonanței Prim-adjunctului Procurorului General, Andrei Pîntea din 06 martie 2013 și a acțiunilor de urmărire penală efectuate pe cauza penală ulterior emiterii ordonanței menționate.

Instanța a menționat că, de la momentul emiterii ordonanței din 18.10.2012 de încetare a urmării penale pe cauza penală nr. 2009128011 n-au apărut fapte noi sau recent descoperite, ori un viciu fundamental în cadrul urmării precedente ar fi afectat hotărîrea atacată.

Reluarea urmării penale prin anularea ordonanței din 18.10.2012 a fost dispusă cu încălcarea prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală.

Ordonanța contestată contravine prevederilor art. 8, 19 alin. (1), 69 alin. (1) pct. 3), 6) Cod de procedură penală și încalcă drepturile bănuitului la apărare, la accesul liber la justiție, ceea ce constituie un viciu fundamental ce permite anularea acestei ordonanțe, dispunerea reluării urmării penale, cu acordarea dreptului bănuitului de a-și demonstra nevinovăția în fața organelor de urmărire penală și a instanței de judecată.

4. În virtutea prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, încheierea a devenit irevocabilă.

5. La 30 aprilie 2013, Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea încheierii menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, este necesară casarea încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 aprilie 2013, deoarece motivele pe care se

întemeiază soluția, nu sunt legale, precum și în mod vădit sunt afectate de un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente: încalcă prevederile articolului 6 paragraful 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, astfel afectând drepturile părții vătămate la un proces echitabil, fapt care impune redeschiderea procesului penal în cauză.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Este adevărat că, potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, condamnatul poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1), 455 alin. (2) pct. 3 – 5), 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul în anulare de pe rol, fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind că recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Procurorul General Adjunct, Igor Serbinov, împotriva încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 aprilie 2013, în cauza penală privindul pe Cojocari Viorel, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, motivată și pronunțată la 03 iulie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc